

जरा याति पृथुता भ्रातृभिः सह । रात्रौ ये दधि-
सेवने पुंसलीञ्च रजस्रताम् । तमुपैति जरा हृष्टा
भ्रातृभिः सह सुन्दरि ! इति ब्रह्मवैपुत्रसूक्तम् । ४राक्षसी-
भेदे जरासन्धशब्दे दृश्यम् । ५क्षीरिणीष्वे शब्द-
म् । ६स्तुतौ निरु० “जराबोध ! तद्विविद्धि” इ० १।२७।१०
इत्यस्यामृति निरुक्तौ ४।६।१ । “जरा स्तुतिर्जरतेः
स्तुतिकर्मणः” इत्युक्तम् ।

अजादौ प्रत्यये परे मुख्ये गौणे च वा जराया जरस् ।
जरसी जरे जरया जरस । न हास्या अपरं चन जरसा
मरते पतिः निरु० १।१२८ “हृता ऋक् “हृत्वं जरसा
विना” “सृगैरर्ज्यं जरसोपदिष्टम्” रघुः गौणे “वीत-
जम् जरसं परं शुचिः” किरा० निर्जरसम् निर्जरम् ।
“अजरांसि च वस्त्राणि धारयन्ति गतक्रमाः” भा० अतु०
१।२१२० । अज्ययीभावसमासे नित्यम् अच् जरस् च सा०
जरायाः अभावः अजरसम् । सह जरया सजरसम् ।
७निषादभेदे । “जरानामनिषादानां प्रभुः सर्वधनुष्मताम्”
हरिवं० १।६२ अ० । जरति नाम येषां तेषां निषादानाम्
इत्यर्थः । तत्र स्तुतौ “तासां जरां प्रसृज्येति” । ऋ०
१।४०।८ “अच्छावदा तना गिरा जरायै ब्रह्मणस्पतिम्” ।
१।१२८।११ । [जरातरा” नैष० ।

जरातुर त्रि० १त० । १जीर्णं २जरापक्षो शब्द० “जननी
जरापुष्ट पु० १त० । जरासन्धे नृपे शब्द० ।

जराबोध पु० जरया स्तुत्या बुध्यति बुध-अच् । स्तुत्याबोधमा-
नान्तौ “जराबोध तद्विद्धिद्विषे विष यत्तियाय” ऋ०
१।२७।५ । “जरया स्तुत्या बोधमानान्तेः” भा० तत्र
जराबोधेत्यस्यामृति भवः क् । जराबोधीय जराबोधेत्य-
स्यामृति गीयमाने सामभेदे “अन्तेः शुद्ध्या ह्रियेत चेति
जराबोधीयमन्तिष्टोमसाम कार्यम्” ताण्ड्य० ४।१।१५।

जराभीरु पु० जरातो भीरुः ५त० । १कामदेवे हेमच० ।
तस्य जीर्णवयसि ह्रियमानत्वात् तथात्वम् । २जरातो
भयशीले त्रि० ।

जरायुणि पु० जराया राक्षसा अपत्यं तया पात्यात्वात्
वा० फि । जरासन्धे मागधे नृपे शब्द० ।

जरायु पु० जराभोत इ-जुष् । १गर्भावरणकर्मणि २गर्भा-
शये, “जरायुणा सुखे अन्ते कण्ठे च कफवेष्टिते ।
वायोर्मागेनिरोधाच्च न गर्भस्यः प्ररोदिति” सुश्रु० । “या
तु चर्माकृतिः सृष्ट्या जरायुः सा निगद्यते” देवीभाग० ।
२जटायौ पक्षिणि च मेदि० । ४अग्निजारहस्ये राजभि० ।

५कुमारानुचरमातृभेदे । “पञ्चाङ्गिका नृत्तार्हा
जरायुर्ज्ज्वरानना” भा० श० ४७ अ० ।

जरायुज त्रि० जरायौ जायते जन-ड ७त० । जरा-
मध्यजाते मनुष्यादौ अमरः । जरायुजभेदाच्च मनुज
दर्शिता यथा “पशवश्च ऋगाश्चैव व्यालाद्योभयतो-
दतः । रक्षांसि च पिशाचाश्च मनुष्याश्च जरायुजाः”
“पशवः गवाद्याः ऋगा हरिणाद्या व्यालाः शिंहाद्याः”
कुङ्कु० “क्षीणि स्थानानि भूतानां चतुर्थं नोपपद्यते ।
स्पृष्टमापस्तयाकारं जन्म चापि चतुर्विधम् । अष्टौ
क्षिप्त्वा संखेदजरायुजमथापि वा । चतुर्धा जन्म इत्ये-
तद्भूतमामस्य लक्षणम्” इत्युपक्रमे “द्विपादवृद्धपा-
दानि तिर्यग्गतियुतानि च । जरायुजानि भूतानि” भा०
आनु० ४२ अ० । संक्षेपेणोक्ताः । “या तु चर्माकृतिः सृष्ट्या
जरायुः सा निगद्यते । शुक्रशीर्षितयोर्यौगस्तस्मिन्
संजायते यतः । तत्र गर्भा भवेद्यस्मात्तेन प्रोक्तो जरा-
युजः” इति देवीभाग० ।

जरासन्ध पु० जरया राक्षसा सन्धः देहयोजनस्य ।
हृहृद्रूपमृष्टते मागधे नृपे तस्योत्पत्तिकथा यथा ।
‘राजा हृहृद्रथो नाम मगधाधिपतिर्वह्नी’ इत्युपक्रमे ।
“मागधाद नृपश्चेष्टः पुत्रं कुलविपद्निम् । अथ
काचित्ततः पुत्रं गौतमस्य मज्जात्मनः । शुश्राप तपसि
ज्जानतुद्वारं चण्डकौशिकम् यद्वच्छयागतं तनु हृह-
मूलसुपान्त्रितम् । पत्नीभ्यां सहितो राजा स च रज्जो-
रतोषयत् । तमब्रवीत्युत्पत्तिः सत्यवाक्यनिश्चयः । परि-
तुष्टाऽपि राजेन्द्र ! वरं वरय सुमत ! । ततः सभार्यः
प्रणतस्तुवाच हृहृद्रथः । पुत्रदर्शनैराग्राह्याप्यसंदि-
ग्धया गिरा । राजोवाच । भगवन्नाज्यसुतसूक्त
प्रस्थितोऽहं तपोवनम् । किं वरेणात्यभागस्य किं
राज्येनाप्रजस्य मे । कण्ठउवाच । एतत् श्रुत्वा
सुनिध्याममगमत् क्षुभितेन्द्रियः । तस्यैव चामृद्वक्ष्य
कायायां ससुपाविशत् । तस्योपविष्टस्य हनेरुत्सङ्गे
निपपात ह । अयानमशुकादपमेकमात्रफलं कित ।
तत् प्रष्टव्यं सुनिश्चेष्टो हृदयेनाभिमन्त्र्य च । राक्षं
ददावप्रतिभं पुत्रसंप्राप्तिकारणम् । उवाच च
महाप्राज्ञस्तं राजानं महासुनिः । गच्छ राजन् !
कृतार्थोऽसि निवर्त्तस्व नराधिप ! । एतत् श्रुत्वा मुने-
र्वाक्यं शिरसा प्रणिपत्य च । मुनेः पादौ महाप्राज्ञः
स नृपः स्तब्धहं गतः । यथा समयमाप्ताय तटा च